And if you - ואי סלקא דעתיך לית דינא דגוד או אגוד אפילו בשתי כריכות כולי assume that there is no rule of גא"א, then even by two scrolls, etc.

OVERVIEW

אביי cited the ruling of שמואל that by ב' כריכות we divide, in order to prove that maintains אמואל (for otherwise why do they divide). תוספות explains the proof and subsequently refutes it.

– השתא סלקא דעתין דחולקין כיון שאחד רוצה לחלוק

We are currently assuming (when offering the proof that there is דינא דגא"א that there is a requirement to divide since (even if only) one of them wants to divide -

-יבי ובי באחר כגון יהושע ושמואל באחד מה שכתוב באחר כגון יהושע ושמואל ובי כריכות דומיא דכרך אחד שאין כתוב באחד מה And (we are also assuming) that the case of two בריכות is similar to the case of one כרך (where the ruling is לא יחלוקו), meaning that whatever is written in one כרך is not written in the other, for instance one was a נביא יהושע of נביא יהושע and the other כרך of נביא שמואל; and if there no rule of גא"א -

ואמאי חולקין בעל כרחם והא אינם שוין² –

So why must they divide against their will (where one refuses to divide), since the two כריכות **are not equal!**

- אלא ודאי אית דינא דגוד או אגוד

But rather we must conclude that that we rule אנא"א.

asks: תוספות

ואם תאמר אפילו אית דינא דגוד או אגוד אמאי חולקין –

And if you will say; even if we rule גא"א, nevertheless, why do they forcibly divide the two ספרים -

 $-^4$ כיון שכתוב בזה מה שאין בזה ותרוייהו צריכי להאי ולהאי

Since what is written in one is not written in the other, so both ספרים are

¹ If we would have divided the one כרך, the contents of both halves of this כרך would have been different; therefore when we differentiate between one כרך and two כרכים it is assumed that the contents (of ב' כרכים) is different (otherwise שמאול should have said, ל"ש אלא בשני כרכים שונים אבל בב' כרכים שווים חולקין).

² See רש"י, ד"ה חולקין. The one who does not want to divide can claim, one book is more valuable than the other, and I do not want to pay you, so I can have the more expensive and I do not want to receive payment from you and have the less expensive ספר. I am satisfied that they both belong to both of us.

³ Therefore the one who does not want to divide has the choice of either offering a payment for the more expensive ספר or accepting that same amount and relinquish the more expensive ספר, but divide he must!

⁴ The גמרא later (on this עמוד) states that if both partners require the services of two maids (who do different functions), there is no גא"א, since תרווייהו צריכי להאי ולהאי. The same should apply here.

needed by both parties?!

מוספות answers:

ויש לומר דהוי מצי למימר וליטעמיד 5

And one can say; that indeed the גמרא could have responded to this proof, by saying וליטעמך, and according to you (that אית דינא דגו"א) is it understandable!

תוספות corrects a textual error:

ולא גרס הכא⁶ מה שכתוב במיעוט ספרים ואי סלקא דעתיך לית ליה דינא דגוד או אגוד – And the גמרא does not read here as it is written in a minority of texts; 'and if you assume there is no אינא דגא"א so –

כי היכי דתרוייהו צריכי להאי תרוייהו צריכי להאי

Just like both are needed to one, so too both are needed for the other'; this concludes the erroneous גירסא. This גירסא is incorrect -

דהא כל שכן דאי לא צריכי תרוייהו להאי ולהאי –

For certainly if both בריכות are not needed to both partners, then -

פריד טפי שפיר ^{7} אי לית ליה דינא דגוד או אגוד אמאי חולקין:

The question of 'why divide' if there is no rule of גא"א, is much stronger.

SUMMARY

The purported proof of ב' assumed that the ב' כריכות were different ספרים and only one wanted to divide. There is no גא"א if 'תרווייהו צריכי להאי וכו'.

THINKING IT OVER

In a case of 'תרווייהו צריכי להאי וכו', where we do not say גא"א, does that mean that there is no גא"א to divide, but there is גא"א for both items (as one), or there is no גא"א at all (even for both items as one)?8

⁷ The intent of אביי is to prove that שמאול maintains גא"א (for only if we maintain גא"א can we understand the ruling of אשמואל by בריכות (ב' כריכות). This proof is better if we ignore אריכי להאי, and assume that א צריכי תרווייהו להאי. for if then even if we maintain א"א, we still cannot explain the ruling of שמואל (footnote # 4 & 5). However if we can assume that תרווייהו לא צריכי להאי ruling is explained if we maintain גא"א. [See for an alternate explanation.]

 $^{^{5}}$ תוספות acknowledges that indeed there is no valid proof since תרווייהו צריכי להאי גריכי, and the מברא, could have refuted the proof in this manner; however, the גמרא chose to give the proper explanation that they can divide only if they both agree (whether we maintain א"א or not).

⁶ See רש"י ד"ה חולקין who concurs with 'תוס.

⁸ See סוכ"ד אות.